

๕

สวรรค์...ภพภูมิแห่งการเสวยผลบุญ

สวรรค์... เป็นที่เสวยผลบุญ ที่เรากระทำเมื่อตอนเป็นมนุษย์
สวรรค์... เราไม่ได้ดูว่า ตอนเป็นมนุษย์ใครมีศถาบรรดาศักดิ์
สูงต่ำแค่ไหน จะหล่อรวยสวยฉลาดแค่ไหน...
เขาดูที่ใครสั่งสมบุญมามากแค่ไหน

สวรรค์... เราไม่ได้ดูว่าใครอายุยืนยาว หรืออยู่มานาน
จึงจะให้เป็นผู้มีศใหญ่ มีความเป็นใหญ่
แต่เขาดูที่ใครมีบุญมาก เขาก็ให้โอกาสผู้นั้น
เป็นผู้มีศใหญ่ มีความเป็นใหญ่

สวรรค์... เทพบุตรเทพธิดาผู้มีบุญมาก
รัศมีที่ออกจากกาย จากเครื่องประดับก็มาก
บริวารสมบัติก็มาก วิมานใหญ่โตโอฬาร

สวรรค์... มีพื้นที่ใหญ่โตโอฬาร มีการปกครองแบ่งออกเป็นเขต ๆ
ประชากรชาวสวรรค์ในแต่ละชั้น
มีจำนวนมากกว่าในเมืองมนุษย์มาก

สวรรค์... มีฤดูเดียว คือ ฤดูสบาย
ไม่มีฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว ฤดูใบไม้ผลิ

สวรรค์... ไม่มีความมืด มีแต่ความสว่างไสว
แม้วัตถุสิ่งของก็สว่างไสว

สวรรค์... มีแต่ความเป็นหนุ่มเป็นสาว
เทพธิดาอายุ ๑๖ - ๑๘ ปี
เทพบุตรอายุ ๑๘ - ๒๐ ปี

สวรรค์... มีแต่เกิดกับตาย ไม่มีแก่ ไม่มีเจ็บ

สวรรค์... เป็นสังคมใหม่ มีวัฒนธรรมใหม่
ขนบธรรมเนียมประเพณีใหม่
และมีความคิดไม่เหมือนมนุษย์

สวรรค์... มีจริง พิสูจน์ได้ ไปรู้ไปเห็น ไปถูกต้องสัมผัสได้

ถ้าเราได้เข้าถึงพระธรรมกาย ได้ศึกษาวิชาธรรมกาย ไปกันได้ทุกคน